

Sygn. akt IX C 316/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku IX Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Lidia Rzeczowska

Protokolant: Tomasz Bajek

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2016 roku w Słupsku

na rozprawie sprawy

z powództwa **G. S. (S.)**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej **(...) Spółki Akcyjnej w W.** na rzecz powódki **G. S.** kwotę 7.213,92 zł. (siedem tysięcy dwieście trzynaście złotych 92/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 30.10.2014r. do 31.12.2015r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1.01.2016 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanej **(...) Spółki Akcyjnej w W.** na rzecz powódki **G. S.** kwotę 1.149 zł. (tysiąc sto czterdzieści dziewięć złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt IX C 316/15

UZASADNIENIE

G. S. wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 12.896,42zł. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30.10.2014r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając żądanie pozwu wskazała, że w dniu 28.09.2014r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został jej samochód osobowy marki O. (...) nr rej. (...). Pojazd kierowany przez sprawcę szkody objęty był obowiązkowym ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej, które wykupione zostało u pozwanej. (...) SA wypłaciła powódce tytułem likwidacji szkody w sumie kwotę 9.521,73zł.brutto. W ocenie strony powodowej pozwana zaniżyła ceny części zamiennych i robocizny, bezpodstawnie zastosował urealnienie części zamiennych o 30%. Wysokość dochodzonego roszczenia stanowi różnica pomiędzy wypłaconym odszkodowaniem a rzeczywistą wartością szkody ustaloną przez niezależnego rzeczoznawcę na kwotę 22.418,15zł. Odsetek ustawowych powódka domaga się od dnia 30.10.2014r. albowiem pozwana miała obowiązek wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia zawiadomienia o szkodzie .

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Zdaniem pozwanej wypłacone odszkodowanie w pełni rekompensuje szkodę w pojeździe powódki . Obliczając wysokość należnego odszkodowania zastosowano urealnienie cen części zamiennych oryginalnych i materiałów oraz ceny części alternatywnych z uwagi na fakt, że na rynku dostępne są części zamiennie o zróżnicowanych cenach, w tym cenach znacznie niższych aniżeli ceny części zamiennych wynikające z systemu E./A., a ponadto zastosowanie tych części daje gwarancję przywrócenia

pojazdu do stanu poprzedniego. Wyplacone odszkodowanie obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu. Powódka jako wierzyciel powinna współdziałać przy wykonywaniu zobowiązania z dłużnikiem, a zatem powinna przedłożyć faktury lub rachunki dokumentujące poniesione koszty naprawy i rodzaj użytych do niej części celem skutecznego wykazania zasadności i wysokości dochodzonych w niniejszym procesie roszczeń. . Zakwestionowano też datę początkową naliczania odsetek ustawowych, wskazując, że zgodnie z najnowszym orzecznictwem Sądu Najwyższego odsetki w razie sporu co do wysokości odszkodowania należą się od daty wyrokowania – wyrok SN z 7.07.2011r. , II CSK 635/10 .

Sąd ustalił:

W dniu 28 września 2014r. w S. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został samochód osobowy O. (...) , nr rejestracyjny (...) stanowiący własność G. S. . Pojazd sprawcy szkody objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.. Przedmiotowa szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 29.09.2014r.

bezsporne oraz dowód : druk zgłoszenia szkody w aktach szkody

(...) SA w dniu 6.10.2014r. przyznała powódce odszkodowanie w wysokości 8.437,11zł. brutto. Następnie pismem z dnia 27.11.2014r. przyznała i ostatecznie wypłaciła jej kwotę 9.521,73zł. brutto . Ustalając koszty naprawy pojazdu zastosowała stawkę za jedną roboczogodzinę dla wszystkich rodzajów prac naprawczych w wysokości 55 zł.netto, obniżyła ceny części zamiennych o 30%, zastosowała współczynnik odchylenia na materiał lakierniczy w wysokości 67% , zastosowała części jakości PJ w zakresie błotnika przedniego .

dowód: kosztorysy E.'s nr (...) z 4.10.2014r., nr (...) z 20.11.2014r., pisma pozwanej z 6.10.2014r. oraz z 27.11.2014r. w aktach szkody oraz k.10-12,15-18, 19,

Koszt przywrócenia samochodu O. (...) o nr rej. (...) do stanu sprzed kolizji z dnia 28.09.2014r. wynosi 16.735,65zł. brutto.

dowód: opinia biegłego sądowego W. B. – k. 69-82, opinia uzupełniająca k.107-108, 00:15:46-00:31:26

Sąd zważył:

Kwestię odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu szkód komunikacyjnych regulują przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t.). Zgodnie z art. 34 powołanej ustawy z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

W świetle przepisów Kodeksu cywilnego ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów zarówno wówczas, gdy odpowiedzialność posiadacza lub kierującego pojazdem oparta jest na zasadzie ryzyka (art. 436 § 1 w zw. z art. 435 § 1 kc), jak i wówczas, gdy oparta jest na zasadzie winy (art. 436 § 2 w zw. z art. 415 kc).

Bezsporną pozostawała okoliczność, że do powstania szkody w pojeździe powódki doszło na skutek zderzenia się pojazdów mechanicznych. Pojazd sprawcy szkody objęty był ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przez pozwanego. W związku z tym po stronie G. S. jako poszkodowanej powstało roszczenie odszkodowawcze, które na mocy art. 822 § 4 kc może być dochodzone bezpośrednio od pozwanego jako ubezpieczyciela (vide: uzasadnienie do Uchwały Składu Sędziów Sądu Najwyższego - Izby Cywilnej z dnia 7 lutego 2008r. III CZP 115/2007).

W toku postępowania likwidacyjnego pozwana uznała roszczenie powódki co do zasady i w oparciu o ustalony w toku oględzin zakres uszkodzeń w pojeździe wypłaciła jej odszkodowanie w wysokości wynikającej ze sporządzonej przez siebie kalkulacji . Spór między stronami sprowadza się do ustalenia wysokości szkody w pojeździe O. (...) .

Celem ochrony ubezpieczeniowej jest zapewnienie uprawnionemu pełnej kompensaty ze strony ubezpieczyciela szkody. Kompensacyjna funkcja odpowiedzialności odszkodowawczej wymaga ustalenia odszkodowania w takiej wysokości, aby cały uszczerbek został wyrównany, z drugiej zaś strony, aby poszkodowany nie został niezasadnie wzbogacony.

Na okoliczność ustalenia wysokości szkody w pojeździe powódki Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu kosztorysowania szkód komunikacyjnych . W ocenie Sądu przedmiotowa opinia jest logiczna, spójna oraz fachowa. Biegły W. B. rzeczowo i wyczerpująco uzasadnił przyjęte do wyliczeń kryteria, w szczególności zastosowanie w naprawie oryginalnych części zamiennych kategorii O, tj. oferowanych przez producenta pojazdu z jego logo, oraz oryginalnych części zamiennych kategorii (...) . Biegły wyjaśnił, że oryginalne części zamienne kategorii (...) mają taką samą jakość i technologię jak części oryginalne, jednak problemem jest ich dostępność . Zdarza się też, że części takie widnieją jedynie w katalogu, lecz są niedostępne na rynku. W omawianej sprawie , stwierdzając występowanie na rynku krajowym części kategorii (...) w okresie zdarzenia biegły uwzględnił tę okoliczność i przyjął do rozliczeń zarówno części jakości O oraz (...) – jedynie w zakresie reflektora P i lampy tylnej ZP . Przekonujące są wywody biegłego na temat części zamiennych jakości PT,PC,PJ, P , które Sąd przyjmuje za własne bez potrzeby powielania ich w niniejszym uzasadnieniu .

Strona pozwana nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń do opinii . Strona powodowa w piśmie z 29.01.2016r. –k.93 i następne , zarzuciła biegłemu : bezpodstawną zmianę kwalifikacji uszkodzenia poszycia bocznego prawego z wymiany na naprawę ; przyjęcie stawki roboczogodziny dla prac mechanicznych , blacharskich i pomocniczych w wysokości 90zł. netto , dla prac lakierniczych w wysokości 100zł. netto ; przyjęcie do wyliczenia cen części zamiennych jakości (...) w zakresie :reflektora świateł P, mocowania błotnika przedniego, lampy tylnej P .

Zdaniem Sądu wszystkie w/w zarzuty są bezzasadne . Biegły zgodnie ze zleceniem miał ustalić zakres szkody oraz ekonomicznie uzasadnione koszty przywrócenia pojazdu powódki do stanu sprzed tej szkody według stawek występujących na terenie zamieszkania powódki w dacie szkody . Sąd I instancji całkowicie aprobuje wywody zawarte w uzasadnieniu uchwały SN z dnia 13.06.2003r. , III CZP 32/03 sprowadzające się do stwierdzenia, że odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu , ustalone według cen występujących na lokalnym rynku . Nie zawsze więc będą brane pod uwagę ceny oryginalnych części zamiennych jakości O i najwyższe stawki za roboczogodzinę .

Występując z niniejszym żądaniem strona powodowa opierała się na kalkulacji sporządzonej przez niezależnego rzeczoznawcę na jej prywatne zlecenie . W kalkulacji tej sporządzonej w dniu 4.02.2015r. –k.26-31 , wskazano stawkę roboczogodziny za prace naprawcze w wysokości 90zł.netto , za prace lakiernicze – 100zł. netto . Takie też stawki przyjął biegły sądowy w swojej opinii , zgodnie z żądaniem strony powodowej . Niezrozumiałym jest domaganie się teraz stawek wyższych tylko dlatego , że ustalone w opinii biegłego sądowego koszty przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego są niższe od tych wskazanych w kalkulacji sporządzonej na prywatne zlecenie powódki . Nadto biegły w opinii –k.72 , wskazał , że stawki te są najbardziej zbliżone do wartości realnych stawek stosowanych w zakładach branży motoryzacyjnej w naszym rejonie . Wyjaśnienia biegłego złożone w ustnej uzupełniającej opinii-k.108, 00:31:26 , odnoszące się do zmian w wysokości stawek za w/w prace w 2014r. przekonują , że przyjęte stawki są ustalone prawidłowo .

Podobnie brak podstaw do uwzględnienia w kalkulacji cen części zamiennych jakości O w zakresie reflektora świateł i lampy tylnej w sytuacji gdy na rynku dostępne były części zamienne jakości (...) . Biegły sprawdził dostępność tych 2 części . Z opinii wynika , że mocownik błotnika przedniego został uwzględniony jako część jakości O– patrz : raport optymalizacji –k.82, kalkulacja –k.78 .

Zarzut bezpodstawnej zmiany kwalifikacji uszkodzenia poszycia bocznego z wymiany na naprawę także nie zasługuje na uwzględnienie. Biegły w opinii –k.73 szczegółowo uzasadnił zakwalifikowanie uszkodzenia poszycia bocznego do naprawy. W opinii uzupełniającej –k.107, 00:15:46, 00:24:51 dodatkowo wyjaśnił taką kwalifikację. Wywody biegłego są przekonujące i w tym przypadku Sąd także przyjmuje je za własne bez potrzeby powielania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że przywrócenie pojazdu O. (...) do stanu sprzed szkody wymaga zastąpienia uszkodzonych części częściami oryginalnymi jakości O i (...). W podobnym tonie wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale podjętej w składzie 7 sędziów z dnia 12 kwietnia 2012r. (sygn. akt III CZP 80/11), w której jednoznacznie wskazał, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części. Wprawdzie Sąd Najwyższy dopuścił możliwość obniżenia odszkodowania o kwotę odpowiadającą wzrostowi wartości pojazdu, jednakże powyższe uzależnił od wykazania tejże przesłanki przez ubezpieczyciela argumentując to tym, że z faktu wzrostu wartości pojazdu skutek prawny wywodzi zakład ubezpieczeń, gdyż dzięki temu może zmniejszyć sumę ubezpieczeniową, którą zobowiązany jest wypłacić. W niniejszym procesie pozwany nie wykazał, aby uszkodzone części w pojeździe powódki były znacznie wyeksploatowane czy przestarzałe technicznie (pojazd ten w dacie szkody miał 16 miesięcy), Sąd nie miał podstaw, by odstąpić od powszechnej reguły i uznać, że uwzględnienie nowych części w miejsce dotychczas użytkowanych istotnie doprowadziło do wzrostu wartości pojazdu powodów w porównaniu do stanu sprzed wypadku.

Przeprowadzony w sprawie dowód z zeznań świadka B. S. –k.106-107, 00:05:48, 00:07:11, 00:10:36, 00:14:17, który sporządził na zlecenie strony powodowej kalkulację naprawy (k.26-31) wykazał jedynie, że świadek nie widział pojazdu powódki bezpośrednio po szkodzie. W dniu 17.10.2014r. oglądał pojazd powódki na parkingu przed Castoramą gdy było już dość ciemno i dlatego w dniu 12.11.2014r. odbyły się ponowne oględziny. Świadek nie pamiętał dlaczego zakwalifikował zderzak tylny do wymiany. W swojej opinii –k.22-23, opisał zakres uszkodzeń według stanu na dzień oględzin i wskazał dlaczego dokonał takiej kwalifikacji. Nie dokonywał pomiarów lakieru na błotniku i zderzaku bo nie było to w zakresie zlecenia. Oględziny pojazdu dokonane przez biegłego sądowego mogłyby mieć wpływ na kwalifikację w zakresie uszkodzonego poszycia bocznego. Do oględzin nie doszło z uwagi na informację przekazaną biegłemu przez stronę powodową, że pojazd został sprzedany, co zostało potwierdzone przez pełnomocnika powódki na rozprawie.– patrz : oświadczenie biegłego i pełnomocnika pozwanej –k.108, 00:27:14, 00:28:03. Sąd oddalił wniosek strony powodowej o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka A. Z. na okoliczność praktycznych zaleceń w zakresie konieczności wymiany poszycia bocznego w pojeździe powódki oraz o zwrócenie się do firmy (...) o wskazanie czy w dniu 28.09.2015r. w odniesieniu do samochodu O. (...)/E./sedan (...), rok produkcji 2013, 1686 cm³/81kW faktycznie dostępne były części zamienne jakości (...), ze wskazaniem cen tych części, tj: reflektor prawy, mocowanie błotnika przedniego, lampa tylna prawa, albowiem przeprowadzenie ich było zbędne. Jak już wyżej wskazano biegły sporządzając opinię sprawdził dostępność tych części a okoliczność na jaką miałyby zeznawać świadek mogła i była przedmiotem badania biegłego. Podobnie oddalono wniosek pozwanej o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania powódki na okoliczność: jakie czynności względem w/w pojazdu podjęła po zaistnieniu szkody w dniu 28.09.2014r. i jakie poniosła w związku z tym koszty, czy pojazd przed szkodą posiadał jakiegokolwiek uszkodzenia i czy był wcześniej naprawiany, w jakim stanie pojazd został nabyty i czy przed dniem 28.09.2014r. pojazd uczestniczył w kolizjach. W ocenie Sądu dowód ten jest zbędny dla rozstrzygnięcia sprawy z uwagi na to, że okoliczności, na które miałyby zeznawać powódka nie mają znaczenia dla ustalenia zakresu i wysokości odszkodowania. Odszkodowanie ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, dlatego też obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22 lutego 2007 r. I ACa 1179/O6). Wysokość odszkodowania zakładu ubezpieczeń jest ustalana według zasad art. 363 § 2 w zw. z art. 361 § 2 kc, co oznacza, że odszkodowanie ma odpowiadać kosztom przywrócenia pojazdowi jego wartości sprzed wypadku (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001r. III CZP 68/O1). Wysokość świadczenia oblicza się na podstawie ustaleń co do zakresu uszkodzeń i technicznie uzasadnionych sposobów naprawy, przy przyjęciu przewidzianych kosztów niezbędnych materiałów i robocizny według cen z daty ich ustalenia.

Ponieważ zakres uszkodzeń jest ustalany na etapie likwidacji szkody, logiczny jest wniosek, że jeszcze przed decyzją o wypłacie odszkodowania ubezpieczyciel winien ustalić czy uszkodzeniu uległy nowe oryginalne części producenta. Skoro okoliczność ta nie została zakwestionowana przez ubezpieczyciela na etapie likwidacji szkody (dodatkowo wskazać należy, że w kosztorysie pozwanego zastosowane zostały m.in. ceny oryginalnych części zamiennych), uznać należy, że ubezpieczyciel przyjął, że w pojeździe powodów zniszczeniu uległy oryginalne nowe części producenta. W świetle powyższego zbędne jest ustalanie, czy pojazd powodów przed przedmiotowym zdarzeniem uczestniczył w innych kolizjach drogowych i podlegał naprawie. Skoro w aktach szkody brak dowodów na to, by uszkodzeniu w pojeździe powodów uległy części inne niż oryginalne nowe części producenta Sąd uznał, że do naprawy pojazdu należy zastosować ceny nowych, oryginalnych części zamiennych o jakości O i (...), gdyż tylko wtedy przywrócony zostanie stan pojazdu sprzed szkody. Nadto pełnomocnik powódki w piśmie z 23.07.2015r.-k.61 oświadczył, na podstawie informacji przekazanych przez powódkę, że przedmiotowy pojazd nabyła ona w stanie nieuszkodzonym, nie uczestniczył on w innych kolizjach, poprzedni właściciel przeprowadził malowanie przedniego błotnika.

W ocenie Sądu brak było podstaw, by przy ustalaniu należnego odszkodowania uwzględniać amortyzację części zamontowanych podczas naprawy. Obniżenie odszkodowania o tzw. potrącenie amortyzacyjne oznaczałoby, że poszkodowany ponosiłby dodatkową stratę w postaci różnicy pomiędzy wartością części uszkodzonych, jaką miały one przed wypadkiem, a wartością części nowych, których zamontowanie w naprawionym pojeździe było celowe. Za przyjęciem powyższego stanowiska przemawia okoliczność, że przy naprawie chodzi o przywrócenie do stanu sprzed wyrządzenia szkody pojazdu jako całości, wobec tego nieuzasadnione jest odrębne ocenianie wartości części użytych do naprawy, a pomijanie wartości i użyteczności rzeczy jako całości. Z faktów powszechnie znanych wynika, że jeżeli pojazd był naprawiany w związku z wypadkiem, to jego cena ulega obniżeniu, nie ma więc znaczenia, że zamontowano w nim elementy nowe (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012r. sygn. akt III CZP 80/11).

Reasumując Sąd przyjął za biegłym, że koszt naprawy pojazdu O (...) wynosi 16.735,65zł. brutto.

W postępowaniu likwidacyjnym powódka otrzymała łącznie 9.521,73zł. brutto. Brakująca kwota odszkodowania wynosi zatem 7.213,92zł., która to zasądzono w punkcie I. sentencji wyroku, oddalając powództwo w pozostałej części w punkcie II.

W myśl art. 14 ust. 1 powołanej ustawy, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie (ust. 2). Ciążący na zakładzie obowiązek terminowego świadczenia zależy od obiektywnych możliwości ustalenia okoliczności koniecznych do ustalenia odszkodowania (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 27 czerwca 2013 r. I ACa 494/13).

Z dokumentacji zgromadzonej w niniejszej sprawie wynika, że przedmiotowa szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 29.09.2014r. W okresie 30 dni od zgłoszenia szkody pozwany zgromadził dokumenty potrzebne do ustalenia wysokości odszkodowania. Ponadto w sprawie nie było wątpliwości, jaki jest zakres uszkodzeń w pojeździe powodów i z czyjej winy doszło do wypadku. Nie bez znaczenia jest fakt, że w toku niniejszego postępowania nie zostały ujawnione żadne dodatkowe okoliczności, które miałyby wpływ na wysokość odszkodowania. Powyższe skłoniło Sąd do przekonania, że pozwany od dnia 30.10.2014r. opóźnia się ze spełnieniem świadczenia. Od tej daty powodom przysługuje na mocy art. 481 § 1 i § 2 kc żądanie o zasądzenie odsetek ustawowych.

O kosztach w punkcie III orzeczono na podstawie art.100 kpc stosując zasadę stosunkowego ich rozliczenia. Kwota zasądzona stanowi 56% kwoty żądanej. W tej sytuacji powódka wygrała sprawę w 56% zaś pozwana wygrała sprawę w 44%. Koszty poniesione przez stronę powodową to: 645zł. – opłata od pozwu, 17zł. – opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa, 2.400zł. – wynagrodzenie pełnomocnika, 888zł. – wykorzystana część zaliczki na wynagrodzenie biegłego (12 zł. do zwrotu dla powódki). Koszty pozwanej to: 17zł.-opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa,

2.400zł. ,- wynagrodzenie pełnomocnika . 56% z kwoty 3.950zł. to 2.212zł. ; 44% z kwoty 2.417zł. to 1.063zł. Po dokonaniu wzajemnej kompensacji kosztów do zwrotu dla powódki pozostaje kwota 1.149zł. (2.212zł.- 1.063zł.).